

Reforma laboral Els experts

Reactivació o més atur?

Els economistes especialitzats en el mercat de treball consideren que no s'ha produït una reforma "agressiva" com apuntava el ministre Luis de Guindos. Hi veuen mesures importants, però hi troben a faltar el contracte únic

MANEL MANCHÓN I ELENA FREIXA

Juan José Dolado

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA DE LA UNIVERSITAT CARLOS III DE MADRID

1. La reforma no serà gaire rellevant perquè algunes modificacions, de fet, ja hi eren, com els acomiadaments amb un cost de 33 dies per any treballat. Les empreses, en canvi, no l'han aplicat. Amb les perspectives del 2012, aquesta reforma el que provocarà a curt termini és més acomiadaments. El que compta sempre, per preveure un creixement, és el cycle econòmic i no una reforma laboral. Creia que es faria una modificació més important, la veritat.

2. El més important del que s'ha fet és la reforma sobre la negociació col·lectiva. Que les empreses es puguin desvincular dels convenis del sector o del territori era bàsic, perquè cada empresa pot tenir unes necessitats diferents, i les mesures que prengui les ha de poder pactar amb els seus treballadors. La resta de mesures que es relacionen amb incentius i bonificacions no crec que tinguin gaire incidència, perquè l'experiència ens diu que han estat, quan s'han aplicat en el passat, un error. És positiu que s'elimini l'autorització administrativa per aplicar un ERO. També estan relativament bé els contractes per a joves compatibles amb el subsidi d'atur. Però el gran repte era i és el contracte únic, en què el cost de l'acomiadament va augmentant al llarg de la vida laboral i, si el treballador funciona, el cost que hauria de pagar un empresari per acomiadar-lo en un determinat moment, si no té més remei per les circumstàncies de l'empresa, només seria una mica més elevat, perquè l'augment del cost es va fent gradualment. Era el moment. —

Les preguntes

1. En quina mesura pot reactivar l'economia?

2. Quin aspecte de la reforma es considera clau?

Lidia Farré

PROFESSORA DE LA BARCELONA GSE I INVESTIGADORA DE L'IAE

1. Aquesta reforma aconseguirà reduir la taxa d'atur, sí, però incrementarà la precarietat entre els joves. Hi haurà més contractació, però amb salaris més baixos. Per exemple, es permetrà cobrar un sou amb la prestació d'atur. Els contractes seran més precaris i un exemple és l'extensió del contracte de formació als 30 anys. Això pot portar a una societat més polaritzada en què els joves tindran sous més baixos i feines menys qualificades. Amb aquesta composició de forces serà difícil arribar a un model econòmic de creixement basat en la innovació i la creació d'idees.

2. Era bàsic acabar amb la dualitat en el mercat laboral i per això calia eliminar els contractes temporals. És veritat que la reforma limita l'encadenament de contractes, però el que s'havia d'haver fet és un contracte únic amb indemnitzacions creixents a mesura que es guanya antiguitat. Era el que s'esperava realment. Sense aquest contracte, seran els joves els que continuaran tenint els contractes temporals, amb més rotació, acumulant pocs anys d'experiència i sent els més barats d'acomiadar. —

Salvador Alvarez

SOCI DE DRET LABORAL DE PWC

1. La reforma és molt intensa i és singular en comparació amb les altres perquè aborda molts aspectes com ara la flexibilitat interna, els nous tipus de contractes amb bonificacions i l'abaratiment del cost de l'acomiadament. Per ella sola, però, no es pot afirmar que reactivarà l'economia. El que és segur és que animarà els empresaris a contractar. El que farà la reforma és crear el marc adequat que acabarà de convèncer les empreses per dur a terme contractacions i aquest fet, davant l'atur que tenim a Catalunya i a Espanya, és positiu.

2. El tema de la contractació amb exemples com ara el contracte especial per a emprenedors és un dels punts més importants. No hem d'oblidar que són ells i les petites empreses les que concentren més contractacions, encara que sovint queden tapades pels processos de grans corporacions. Els canvis introduïts han d'afavorir especialment la reducció de l'atur juvenil. No s'ha de témer per una precarització dramàtica de la feina perquè, veient les dades d'aturats, la precarietat més important acaba sent que no n'hi hagi. —

Ana Laborda

PROFESSORA D'ECONOMIA D'ESADE

1. La reforma aprofundeix en alguns aspectes de la flexibilització, sense ser contundent. Crec que està orientada a crear confiança a Brussel·les, però amb cura de no crear un conflicte en el si de la societat espanyola. La idea és buscar la confiança de l'empresari. Ara, per incidir en el creixement econòmic ni aquesta reforma ni cap altra tindrà gaire rellevància. La sortida és un canvi en el model de creixement. Unes mateixes mesures aplicades a Espanya o Alemanya no donen els mateixos resultats, per-

què depèn del teixit productiu que tinguis. Veig, però, un acostament entre indefinits i temporals.

2. El més important és el canvi del cost de l'acomiadament de 45 a 33 dies, però amb l'esperit clar d'anar cap als 20 dies. A curt termini el que generarà és més atur, però a mitjà i llarg podria generar confiança en l'empresari a per contractar. Crec que era, en tot cas, el moment del contracte únic; s'havia de provar. La reforma, així, no em sembla tan contundent com es deia. —

Josep Oliver

CATEDRÀTIC DE POLÍTICA APLICADA UAB

1. En la qüestió de la reforma laboral s'ha fet molta literatura, perquè la seva incidència en el creixement econòmic no és determinant. Dels 2,5 milions d'aturats més des de la crisi, gairebé dos milions s'expliquen per la caiguda del sector de la construcció. I ara no seran recuperables per una reforma laboral, pel marc institucional que es pugui modificar. El cycle econòmic és el que és. La reforma, però, està orientada a la flexibilització, que és necessària.

2. Les mesures de foment dels contractes per a joves menors de 30 anys són positives i facilitaran les contractacions, però no tindrà una incidència important en la reducció de la taxa juvenil. També és important la reducció del cost dels acomiadaments a 33 dies, que podria contribuir a reduir la dualització en el mercat laboral. Però, en conjunt, no veig una reforma tan radical com s'anunciava. Crec que tenia molt sentit el contracte únic, amb què el cost de l'acomiadament va augmentant de manera gradual en funció de l'antiguitat. El que s'ha fet és aprofundir en les mesures de l'anterior govern espanyol. —

